

Sygn. akt VI GC 32/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 marca 2015 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie VI Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Renata Bober

Protokolant: st.sekr.sądowy Agnieszka Krztoń

po rozpoznaniu w dniu 6 marca 2015 r. w Rzeszowie

na rozprawie

sprawy z powództwa: (...) S.A. w L.

przeciwko: (...) CENTRUM USŁUG S.A. w R.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego (...) CENTRUM USŁUG S.A. w R. na rzecz powoda (...) S.A. w L. kwotę 182.481,81 zł (sto osiemdziesiąt dwa tysiące czterysta osiemdziesiąt jeden złotych 81/100) z ustawowymi odsetkami od kwot:

- 1.578,92 zł od dnia 18 listopada 2014r.,

- 68.699,53 zł od dnia 6 kwietnia 2013r.,

- 44.476,41 zł od dnia 28 maja 2013r.,

- 67.726,95 zł od dnia 9 kwietnia 2014r.,

- do dnia zapłaty,

II. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 9.125 zł (dziewięć tysięcy sto dwadzieścia pięć złotych) tytułem zwrotu opłaty sądowej i kwotę 3.617 zł (trzy tysiące sześćset siedemnaście złotych) tytułem kosztów zastępstwa procesowego

Sygn. akt VI GC 32/15

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 6 marca 2015r.

Powód (...) S.A. w L. wniósł o zasądzenie od pozwanego (...) CENTRUM USŁUG S.A. w R. kwoty 182.481,81 zł z ustawowymi odsetkami i kosztami postępowania.

W uzasadnieniu podał, że na podstawie zawartej w dniu 6 lipca 1998r umowy wyraził zgodę na udostępnienie własnych słupów niskiego napięcia na potrzeby podwieszenia przez pozwanego kabla telekomunikacyjnego za wynagrodzeniem w formie opłaty ryczałtowej rocznej obliczonej według zasad ustalonych tą umową. Pozwany

nie uregulował następujących faktur zawierających opłaty z tego tytułu, tj. faktury z 18.03.2013r., 10.05.2013r. i 21.03.2014r. , a wezwanie go do zapłaty nie przyniosło rezultatów.

W sprzeciwie od wydanego w sprawie nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości i zarzucił, że nie zgadza się ze sposobem wyliczenia należności przez powoda i w jego ocenie zostało ono dokonane błędnie. I tak zarzucił, że w jednej z przedstawionych do zapłaty faktur zryczałtowana opłata roczna wskazana została w kwocie 18,47 zł netto , podczas gdy w kolejnej kwota została oznaczona na 15,64 zł netto. Stosownie natomiast do treści paragrafu 7 umowy z dnia 6 lipca 1998r. wysokość zryczałtowanej opłaty rocznej za korzystanie przez pozwanego z jednego słupa została ustalona na kwotę 10 zł netto. W ocenie pozwanego – powód nie przedstawił w pozwie żadnych dokumentów, które wskazywałyby na zmianę umowy w tym zakresie bądź też na metodę obliczeń przyjętą w celu dokonania waloryzacji świadczenia. Brak opisu dokonanych obliczeń w tym zakresie sprawia, że wątpliwa jest zasadność wysokości zryczałtowanych opłat rocznych wskazanych w fakturach przez stronę powodową. To zaś powoduje, że istnieje możliwość, że opłaty te obliczone są błędnie, co winno skutkować uchynieniem zaskarżonego nakazu zapłaty.

Sąd Okręgowy rozstrzygając spór ustalił i zważył w sprawie co następuje:

Niekwestionowana w sprawie była okoliczność, że na skutek zmian i przekształceń opisanych szczegółowo w uzasadnieniu pozwu przez stronę powodową - stronami umowy zawartej w dniu 6 lipca 1998r. , z której powód wywodzi swoje roszczenie o zapłatę są (...) SA w L. oraz (...) CENTRUM USŁUG S.A. w R.. Potwierdzają to uwierzytelnione kserokopie odpisu pełnego KRS powoda, jak też KRS strony pozwanej, z których wynika zarówno zmiana firmy, jak i przekształcenia obu stron umowy, aneks nr (...) do niej, który podpisany został przez (...) Sp. z o.o. i (...) w dniu 6 lipca 1998r., jak też treść porozumienia z dnia 18 lipca 2007r.

dowód: umowa wraz z aneksem nr (...) k. 9 do 16, odpisy KRS k. 18 do 33 oraz porozumienie k. 14-15

Pozwany zresztą w niniejszej sprawie przyznał, że jest stroną powyższej umowy i nie zakwestionował co do zasady obowiązków jakie na nim umowa ta nakłada, w szczególności co do płatności wynagrodzenia za udostępnienie mu konstrukcji wsporczych linii elektrycznej.

I tak w paragrafie 7 tej umowy strony ustaliły, że opłata ryczałtowa za wykorzystanie jednego słupa wynosi kwotę 10 zł plus 22 % VAT. Dodatkowo w paragrafie tym, w pkt 3 przyjęto jednak również, że wysokość opłat z tego tytułu będzie corocznie waloryzowana proporcjonalnie do inflacji za rok poprzedni, podanej przez GUS.

Poza sporem było również, że powód w okresie trwającej od 1998r współpracy wystawił min. na rzecz pozwanego fakturę (...) stanowiącą opłatę zryczałtowaną za 2013r. w kwocie 68.699,53 zł, w której kwota jednostkowa wskazana została na 18,84 zł, fakturę nr (...) również z tytułu opłaty za podwieszenie linii telefonicznej na słupach energetycznych za 2013r. na kwotę 44.476,41 zł - gdzie cena jednostkowa wskazana została na kwotę 15,64 zł, jak też fakturę nr (...) na kwotę 67.726,95 zł tytułem opłaty za rok 2014 - gdzie cena jednostkowa wyniosła kwotę 18,64 zł.

dowód: faktury k. 34, 36, 37

Wyżej wymienione faktury dotyczą różnych słupów (w różnych miejscowościach) udostępnionych pozwanemu na potrzeby podwieszenia przez niego kabla telekomunikacyjnego.

Roszczenie dochodzone pozwem obejmuje również kwotę 1.578,92 zł stanowiącą skapitalizowane odsetki za opóźnienie w zapłacie faktury (...) objęte notą odsetkową z dnia 28.09.2012r.

dowód: nota odsetkowa k. 39

Wobec treści zarzutów podniesionych w sprzeciwie od wydanego w sprawie nakazu zapłaty do rozstrzygnięcia pozostawała więc w sprawie jedynie kwestia prawidłowości naliczenia wynagrodzenia z tego tytułu, bowiem, tak jak wspomniano, pozwany nie kwestionował ich co do zasady.

W odpowiedzi na zarzuty pozwanego w tym zakresie powód w piśmie procesowym z dnia 23.02.2015r. wyjaśnił, że zgodnie z paragrafem 7 łączącej strony umowy był uprawniony do corocznej waloryzacji opłaty ustalonej początkowo (tj. na kwotę 10 zł netto) proporcjonalnie do inflacji za rok poprzedni, podanej przez GUS. W sporządzonej tabeli powód przedstawił procentowy wskaźnik wzrostu cen w okresie od 1 stycznia 1997r. do 31 grudnia 2012r. , podając również ich podstawę prawną – i wskaźniki inflacji w tej tabeli podane - w ocenie Sądu są w pełni prawidłowe.

W konsekwencji więc zastosowania tych wskaźników, przy uwzględnieniu inflacji naliczonej za lata od 1999 do 2013 – stawka jednostkowa za słupek w fakturze nr (...) wyniosła 18,47 zł, natomiast przy uwzględnieniu inflacji za lata od 1999 do 2014 – w fakturze nr (...) stawka jednostkowa za słupek ustalona została na kwotę 18,64 zł.

Jedynie w fakturze nr (...) wystawionej również za rok 2013r – stawka jednostkowa za słupek w kwocie 15,64 zł ustalona została przy uwzględnieniu inflacji naliczonej jedynie za lata od 2001 do 2013 (nie zaś zgodnie z przysługującymi powodowi uprawnieniami począwszy od roku 1999), co jednak nastąpiło z korzyścią dla powoda.

Wyliczenie dokonane przez stronę powodową zarówno co do zasady jak i co do wysokości nie budzi żadnych wątpliwości i jest w pełni prawidłowe.

Trzeba też podkreślić, że strona pozwana wyliczeń tych nie zakwestionowała, nie stawiała się również na wyznaczoną przez Sąd w dniu 6 marca 2015r. rozprawę, choć wnosząc sprzeciw od nakazu zapłaty wniosła o jej wyznaczenie. Pozwany nie zakwestionował też zarówno co do zasady, jak też wysokości roszczenia powoda w zakresie skapitalizowanych odsetek za opóźnienie w zapłacie.

Tego rodzaju działanie, także mając na względzie, że pozwany zapewne w pełni ma świadomość o ustaleniach w umowie, gdyż nie tylko zna jej treść ale również corocznie płaci powodowi zwaloryzowane należności - wskazuje jedynie na cel jego działania, jakim jest przewlekanie postępowania w sprawie.

Mając więc na uwadze powyższe, przy przyjęciu, że roszczenie powoda w świetle przedstawionych przez niego dowodów i wyjaśnień nie budzi wątpliwości, zarówno co do zasady jak i wysokości, kwotę dochodzoną pozwem zasądzono na jego rzecz, stosownie do treści art. 735 § 1 w zw. z art. 750 kc oraz 482 § 1 kc. O kosztach postępowania orzeczono natomiast stosowanie do art. 98 § 1 i 3 kpc.